

Bir Şairden Geride Kalan

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 30 Ağustos 2019

Mavinin aldatılmışlığını giyindi şehir
Züppe ve yelloz tasvirlerinden beyitlerin
Taviz verdi yaralı iklim:
Göğün yangınlarında atılgan bir ruhu dikerken
Tenine ölümün
Satırlara darbe yapıldı şafak vakti
Ne de olsa teyakkuzdaydı heceler
Diri bir hüznü tasfiye edip
Geceyi de kararken bil mukabil, sevda, dercesine.

Hüznü öğütledi anne kuş:
Kanatlarında sevincin,
Yemleri ve içimi gagaladı kuş sürüsü.
Resmigeçit yapan bir tebessüm ordusuydu
Şahikanın yüreği
Atıfta bulunurken gövdesine şiirin de
Balyozların hücum ettiği sağanak vakti
Dolmamıştı akdi ne de olsa.
Ömrün ve turuncu sevdaların
Baş aşağı imlerinde bir redif
Perdeli gözlerinde şairin
Koklarken evreni imge imge.

Bir satır arası...
Bir sümen altı...
Sürrealist bir düşünün himayesinde
Göğün de parça pinçik edildiği
Gecenin şafağına dayanmış silahın
Unutulmuş mermileri
Dokunurken içimdeki rezil sefalete.

Göğün kumpası ve diri çiy taneleri:
Aşkın lades demeyi unuttuğu
Bir içimlik sevda masalları
Geviş getirirken aşka ve asaletе

Hurafeler adandı
Bağlanan çaputların yandığı
Aymazlığın da kül bastı yankısında
İşveli bir mecaz
Kayıp geçen zamanın kanatlarına tutkun
Yaralı ne çok yıldız
Geçit vermeye dair bir işkence ile
Mağduriyetine sayıp söven gerici bir asaletle
Uğurlarken günü
Geceyi de tefe tuttu
Şehrin soytarı palyaçoları.

Sevdanın feleğine
Bir diri bir ölü
Aşkın hâkimiyeti sonlanmadan,
Varsa yoksa özlemin dilinde
Şaibeli bir koşturmaca
Başı bağlanmamış ölümlü dansı hüznün
Kinaye yağmurunda
Geçit vermezdi asla kış geceleri:
Kara banıp da yolları
Yolları sur bilip de sırları saklı
Kırk aynaların göreceli esaretine atıfta bulundu ansızın;
Kıdemsiz, mesnetsiz bir izdiham.

Her gölgeyi aşk sanan ucube bir yalnızlık
Parandalar atan muhabbet kuşlarını
Sorup soruşturan kelaynak kuşları
Nasıl ki uzağında idiler aşkın ve şevkin
Bir ritüele sığındı mazi
Közünde gecenin
Laneti giyinen şehir misali
Kapandı içine, en derine kavuşulmazlığın
Gölgesine iz düşerken bin bir yeis ile
Şaibeli ömrü de sonlandıran
Hacizli bir düş elbette.

Tayfası yüreğin sol atağına el basan bir tahakküm
İzbelerin ferî sönüp

Aşkı nadasa alan ucube ruhlar orkestrası
Haşmetin de yalnız kıldığı
O son izlekte,
Aşkla yaşamayı şiar edinen bir hece kendi halinde
Bir şairden geride kalan her yaralı dize.